

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

خانه مهدی (عج) کجاست؟

خدایمیراد سلیمیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خانه مهدی کجاست؟

نویسنده:

سلیمیان خدامراد

ناشر چاپی:

موعود

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	خانه مهدی کجاست؟
۶	مشخصات کتاب
۶	اشاره
۶	دوران زندگی با پدر بزرگوار خود امام حسن عسکری
۸	دوران غیبت صغری
۸	دوران غیبت کبری
۹	دوران ظهور و حکومت مهدی
۱۰	پاورقی
۱۰	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

خانه مهدی کجاست؟

مشخصات کتاب

شماره کتابشناسی ملی: ایران ۸۳-۲۵۴۹۳

سرشناسه: سلیمیان خدامراد

عنوان و نام پدیدآور: خانه مهدی ع کجاست / سلیمیان خدامراد

منشأ مقاله: موعود، ش ۴۴، (خرداد ۱۳۸۳): ص ۱۴ - ۱۸.

توصیفگر: محمدبن حسن عج، امام دوازدهم توصیفگر: عصر غیبت توصیفگر: احادیث توصیفگر: ظهور منجی توصیفگر:

حکومت توصیفگر: مسجد سهله

اشاره

پنهان زیستی حضرت مهدی (ع) نه تنها چگونگی زندگی آن حضرت را در هاله‌ای از اسرار فرو برده که بسیاری از موضوعات مربوط به حیات آن حضرت را نیز جزو امور پنهان نظام هستی قرار داده است. یکی از مهم‌ترین این امور پنهان، محل زندگی آن حضرت در طول غیبت ایشان است. از این رو بسیاری علاقه‌مندند بدانند که خورشید پنهان در کدامین بخش از این کره خاکی به گذران عمر می‌پردازد و به بیان دیگر کدامین قسمت از زمین این منزلت را دارد؟ در این مقاله تلاش شده که به این پرسش پاسخ داده شود. میلیونها انسان عاشق و شیفته صدها سال است که در هر پگاه آدینه زبان به ندبه می‌کشایند و این گونه می‌سرایند: لیت شعری این استقرت بک النوی بل ای أرض تقلک اوثری: ابرضوی او غیرها أم ذی طوی؟ عزیز علی أن أری الخلق ولاثری. [۱]. ای کاش می‌دانستم در چه جایی منزل گرفته‌ای و چه سرزمین و مکانی تو را دربر گرفته است! آیا در کوه رضوایی و یا جای دیگری و یا در ذی طوی هستی؟ دشوار است بر من که مردمان را ببینم و تو دیده نشوی. حال برای روشن شدن این موضوع، پای به گلستان کلام معصومین (ع) می‌کشایم و با سیری در کلام نورانی ایشان از آن انفاس قدسی برای حل این معما استمداد می‌طلبیم. با یک نگاه کلی در این بوستان پر طراوت به چهار دسته روایت در این موضوع برمی‌خوریم که هر یک، محل زندگی آن حضرت را در دوره‌ای از حیات پر برکت ایشان به تصویر کشیده است. اگر چه در مورد برخی دوره‌ها صراحت و روشنی بیشتری وجود دارد و برخی از دوره‌ها بنا بر عللی به اجمال و ابهام پاسخ داده شده است. این دوره‌ها عبارتند از:

دوران زندگی با پدر بزرگوار خود امام حسن عسکری

(۲۵۵-۲۶۰ق) شکی نیست که آن امام همام در شهر سامرا و در خانه پدرش امام حسن عسکری (ع) دیده به جهان گشود و تا پایان عمر شریف پدر خود در کنار آن حضرت می‌زیست. این دوران بنا بر قول مشهور از نیمه شعبان سال ۲۵۵ق آغاز و در هشتم ربیع‌الاول سال ۲۶۰ق پایان یافت. علاوه بر نقل موثق تاریخی، افراد فراوانی از این حادثه بزرگ پرده برداشته‌اند: شیخ صدوق (ره) در کتاب شریف کمال الدین و تمام النعمه - که یکی از مهم‌ترین کتابهای نگاشته شده در موضوع مهدویت است - داستان ولادت حضرت مهدی (ع) را این گونه نقل کرده است: حکیمه، دختر امام جواد (ع) گوید: امام حسن عسکری (ع) مرا نزد خود فراخواند و فرمود: ای عمه! امشب افطار نزد ما باش که شب نیمه شعبان است و خدای متعال امشب حجت خود را که حجت او بر روی زمین است ظاهر سازد. گفتم: مادر او کیست؟ فرمود: نرجس. گفتم: فدای شما شوم اثری در او نیست. فرمود: همین است که به تو

می‌گویم. آمدم و چون سلام کردم و نشستم نرجس آمد کفش مرا بردارد و گفت: ای بانوی من و بانوی خاندانم، حالتان چطور است؟ گفتم: تو بانوی من و بانوی خاندان من هستی. از کلام من ناخرسند شد و گفت: ای عمه جان! این چه فرمایشی است؟ بدو گفتم: ای دختر جان! خدای متعال امشب به تو فرزندی عطا فرماید که در دنیا و آخرت آقاست... [۲]. آن‌گاه به صورت مفصل داستان را ذکر کرده است. این روایت از مهم‌ترین روایات درباره ولادت حضرت مهدی (ع) است و دلالت بر ولادت حضرت مهدی (ع) در خانه امام عسکری (ع) در سامرا دارد. «ضوء ابن علی» از مردی از اهل فارس که نامش را برده نقل می‌کند که: به سامرا آمدم و در خانه امام حسن عسکری (ع) ملازم شدم. حضرت مرا طلبید، من وارد شدم و سلام کردم. فرمود: برای چه آمده‌ای؟ عرض کردم: برای اشتیاقی که به خدمت شما داشتم. فرمود: پس دربان ما باش. من همراه خادمان، در خانه حضرت بودم، گاهی می‌رفتم هر چه احتیاج داشتند از بازار می‌خریدم و زمانی که در خانه، مردها بودند، بدون اجازه وارد می‌شدم. روزی [بدون اجازه] بر حضرت وارد شدم و او در اتاق مردها بود. ناگاه در اتاق حرکت و صدایی شنیدم، پس فریاد زد: بایست. حرکت مکن! من جرأت در آمدن و بیرون رفتن نداشتم، پس کنیز کی که چیز سر پوشیده‌ای همراه داشت از نزد من گذشت. آنگاه مرا صدا زد که در آی، من وارد شدم و کنیز را هم صدا زد. کنیز نزد حضرت بازگشت. حضرت به او فرمود: از آنچه همراه داری روپوش بردار. کنیز از روی کودک سفید و نیکوروی پرده برداشت و خود حضرت روی شکم کودک را باز کرد، دیدم موی سبز که به سیاهی آمیخته بود از زیر گلو تا نافش روئیده است. پس فرمود: این است صاحب شما و به کنیز امر فرمود که او را ببرد. پس من آن کودک را ندیدم، تا امام حسن عسکری (ع) وفات کرد. [۳]. نه تنها بستگان نزدیک و خدمتگزاران بیت امامت، آن حضرت را در شهر سامرا و در خانه امام عسکری (ع) دیده‌اند که بسیاری از یاران و خواص اصحاب امامت به شرف دیدار آن جمال چون آفتاب نائل آمده‌اند و همگی حکایت از مدعای زندگی امام مهدی (ع) در کنار پدر در شهر سامرا دارد. «یعقوب بن منقوش» گوید: بر امام حسن عسکری (ع) وارد شدم و او بر سکویی در سرا نشسته بود و سمت راست او اتاقی بود که پرده‌های آن آویخته بود. گفتم: ای آقای من صاحب‌الامر کیست؟ فرمود: پرده را بردار. پرده را بالا زدم، پسر بچه‌ای به قامت پنج و جب بیرون آمد با پیشانی درخشان و روی سپید و چشمانی دُرّافشان و دو کف ستبر و دو زانوی برگشته. خالی بر گونه راستش و گیسوانی بر سرش بود. آمد و بر زانوی پدرش ابو محمد نشست. آن‌گاه به من فرمود: این صاحب شماست. سپس برخاست و امام بدو گفت: پسر! تا وقت معلوم داخل شو و او داخل اتاق شد و من بدو نگریستم. پس به من فرمود: ای یعقوب! به داخل بیت برو و بین آنجا کیست. من داخل شدم اما کسی را ندیدم. [۴]. همچنین «احمد بن اسحاق» گوید: بر امام حسن عسکری (ع) وارد شدم و می‌خواستم از جانشین پس از وی پرسش کنم. او آغاز سخن کرد و فرمود: ای احمد بن اسحاق خدای متعال از زمان آدم (ع) زمین را خالی از حجت نگذاشته است و تا روز قیامت نیز خالی از حجت نخواهد گذاشت. به واسطه اوست که بلا را از اهل زمین دفع می‌کند و به خاطر اوست که باران می‌فرستد و برکتهای زمین را بیرون می‌آورد. گفتم: ای فرزند رسول خدا، امام و جانشین پس از شما کیست؟ حضرت شتابان برخاست و داخل خانه شد و سپس برگشت در حالی که بر شانه‌اش کودک سه ساله بود که صورتش مانند ماه شب چهارده می‌درخشید. فرمود: ای احمد بن اسحاق! اگر نزد خدای متعال و حجت‌های او گرامی نبودی این فرزند را به تو نمی‌نمودم. او هم‌نام و هم‌کنیه رسول خدا (ص) است. کسی است که زمین را پر از عدل و داد می‌کند؛ همچنان که پر از ظلم و جور شده باشد. ای احمد بن اسحاق! مثل او در این امت، مثل خضر و ذوالقرنین است. او غیبتی طولانی خواهد داشت که هیچ کس در آن نجات نمی‌یابد، مگر کسی که خدای متعال او را در اعتقاد به امامت ثابت بدارد و در دعا به تعجیل فرج موفق سازد. احمد بن اسحاق گوید: گفتم: ای مولای من! آیا نشانه‌ای هست که قلبم بدان اطمینان یابد؟ آن کودک به زبان عربی فصیح به سخن درآمد و فرمود: أنا بقیة الله فی أرضه والمنتقم من أعدائه. ای احمد بن اسحاق! پس از مشاهده، جست‌وجوی نشان مکن. احمد بن اسحاق گوید: من شاد و خرم بیرون آمدم. [۵]. بنا بر روایات فوق و دهها روایت دیگر تردیدی نخواهد ماند بر این که حضرت مهدی (ع) در طول حیات امام

عسکری (ع) همراه ایشان و در شهر سامرا مسکن و مأوی داشته‌اند و اگر چه در این دوران نیز مخفیانه زندگی می‌کرده‌اند ولی عده فراوانی از نزدیکان و شیعیان ایشان را دیده‌اند.

دوران غیبت صغری

(۲۶۰ تا ۳۲۹ق.) غیبت صغرا عبارت است از دوران پنهان زیستی کوتاه مدت حضرت مهدی (ع) که طبق نظر مشهور با شهادت امام حسن عسکری (ع) (سال ۲۶۰ق.) آغاز شده و با رحلت چهارمین نایب خاص آن بزرگوار (سال ۳۲۹ق.) به پایان رسیده است که مجموعاً ۶۹ سال می‌شود. اگر چه به روشنی محل زندگی آن حضرت در این دوران مشخص نیست ولی از روایات و قرائن به دست می‌آید که این مدت را حضرت عمدتاً در دو منطقه سپری کرده‌اند: یکی منطقه عراق و دیگر مدینه منوره که البته روایات متعددی بر این مطلب دلالت دارد. از امام صادق (ع) در این زمینه نقل شده است که فرمود: لِقَائِمُ غَيْبَتَانِ إِحْدَاهُمَا قَصِيرَةٌ وَالْأُخْرَى طَوِيلَةٌ. الْغَيْبَةُ الْأُولَى لَا يَعْلَمُ بِمَكَانِهِ فِيهَا إِلَّا خَاصَّةٌ شِيعَتُهُ وَالْأُخْرَى لَا يَعْلَمُ بِمَكَانِهِ فِيهَا إِلَّا خَاصَّةٌ مُوَالِيَهُ. [۶]. برای [حضرت] قائم (ع) دو غیبت است. یکی کوتاه و دیگری طولانی. در غیبت اول جز شیعیان مخصوص از جای آن حضرت خبر ندارند و در غیبت دیگر جز دوستان مخصوصش از جای او خبر ندارند. در دوران غیبت صغرا، از سفیران چهارگانه (نواب خاص) کسی نزدیک‌تر به آن حضرت ذکر نشده است و ایشان هم تماماً در عراق و همواره با حضرت در ارتباط بوده‌اند و توقیعات فراوانی از طرف حضرت به دست آنها شرف صدور یافته است. بنابراین می‌توان گفت بخشی از عمر آن حضرت در این دوران در عراق سپری شده است. دسته‌ای دیگر از روایات به صورت مطلق (بدون در نظر گرفتن صغرا و کبرا بودن غیبت) زندگی حضرت را در دوران غیبت در مدینه منوره ذکر کرده‌اند که با توجه به روایات دسته نخست می‌توان گفت بخشی از عمر آن حضرت نیز در مدینه سپری شده است. امام باقر (ع) در این باره فرمود: لَا بَدَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ مِنْ عَزَلَةٍ... وَ نَعْمَ الْمَنْزِلَ طَيْبَةً. [۷]. به ناگزیر برای صاحب این امر عزلت و گوشه‌گیری خواهد بود... و طیبه (مدینه) چه منزلگاه خوبی است. همین روایت در کتاب شریف اصول کافی با اندک تفاوتی از امام صادق (ع) این گونه روایت شده است: لَا بَدَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ مِنْ غَيْبَةٍ وَلَا بَدَّ لَهُ فِي غَيْبَتِهِ مِنْ عَزَلَةٍ وَ نَعْمَ الْمَنْزِلَ الطَّيْبَةَ. [۸]. به ناچار صاحب الامر غیبت کند و به ناچار در زمان غیبتش گوشه‌گیری کند، چه خوب منزلی است طیبه (مدینه). هم‌چنین ابوهاشم جعفری می‌گوید: به امام عسکری (ع) عرض کردم: بزرگوار می‌شود تا از شما پرسش نمایم، پس اجازه بفرمایید سؤالی بپرسم. حضرت فرمود: بپرسم. عرض کردم: ای آقای من! آیا فرزندی دارید؟ فرمود: بله. گفتم: اگر اتفاقی رخ داد کجا او را پیدا کنیم؟ پس فرمود: در مدینه. [۹]. بنابراین جمع بین دو دسته روایات به این صورت است که آن حضرت در مدینه حضور داشته‌اند؛ ولی به خاطر ارتباطی که آن حضرت با نواب خاص داشته‌اند بخشی از عمر خود را در عراق سپری نموده‌اند.

دوران غیبت کبری

اصطلاحاً غیبت کبرا به مدت زمان پنهان زیستی حضرت مهدی (ع) گفته می‌شود که با وفات آخرین نایب خاص در سال ۳۲۹ق آغاز و همچنان ادامه دارد و تنها خداوند متعال است که پایان آن را می‌داند. این دوران ویژگی‌هایی دارد که آن را از دوران غیبت صغرا کاملاً متمایز می‌سازد که از جمله آن ویژگیها کامل شدن غیبت آن حضرت است. به همان اندازه که پنهان زیستی حضرت مهدی (ع) در این دوران به کمال می‌رسد و نیابت و سفارت همانند دوران غیبت صغرا وجود ندارد، محل زندگی آن حضرت نیز نامشخص تر می‌شود و در این دوران است که هرگز به‌طور قطع نمی‌توان مشخص نمود آن حضرت در کجا زندگی می‌کند. البته روایات در این باره به محلهای مختلفی اشاره کرده‌اند که برخی از آنها از این قرارند: الف) مدینه طیبه همان‌طور که قبلاً نیز اشاره شد برخی از روایات به صورت عام و بدون قید زمان غیبت صغرا، مدینه را به عنوان جایگاه آن حضرت در دوران غیبت مورد اشاره

قرار داده‌اند.ب) ناحیه ذی‌طویناحیه ذی‌طوی در یک فرسخی مکه و داخل حرم قرار دارد و از آنجا خانه‌های مکه دیده می‌شود. برخی از روایات آن محل را به عنوان جایگاه حضرت مهدی (ع) در دوران غیبت معین کرده‌اند. امام باقر (ع) در این باره فرمود: یکون لصاحب هذا الأمر غیبه فی بعض هذه الشّعب و أوماً بیده إلی ناحیه ذی طوی. [۱۰]. صاحب این امر را در برخی از این درّه‌ها غیبتی است و با دست خود به ناحیه ذی‌طوی - که نام کوهی است در اطراف مکه - اشاره نمود. در برخی دیگر از روایات نیز ذکر شده که حضرت مهدی (ع) قبل از ظهور در «ذی‌طوی» به سر می‌برد و آن‌گاه که اراده الهی بر ظهور آن حضرت تعلق گیرد از آنجا وارد مسجد الحرام می‌شود. امام باقر (ع) در این باره فرموده‌اند: إن القائم یهبط من ثبیه ذی طوی فی عدّه أهل بدر ثلاثاً و ثلاثه عشر رجلاً حتی یسند ظهره إلی الحجر الأسود و یهتّز رایه الغالبه. [۱۱]. قائم (ع) در میان گروهی به شمار اهل بدر - سیصد و سیزده تن - از گردنه ذی‌طوی پایین می‌آیند تا آن‌که پشت خود را به حجرالاسود تکیه می‌دهد و پرچم پیروز را به اهتزاز درمی‌آورد. ج) دشتها و بیابانها از برخی روایات نیز استفاده می‌شود که آن حضرت در طول غیبت کبرا محل خاصی ندارد و همواره در سفر به سر می‌برد. از امام باقر (ع) نقل شده است که وقتی شباهتهای حضرت مهدی (ع) به انبیا را بیان نمودند چنین فرمودند: و اما شبهه من عیسی فالسیّاحه. [۱۲]. و اما شباهت حضرت مهدی (ع) به حضرت عیسی (ع) جهانگردی [و نداشتن مکانی خاص] است. در توقیعی که از حضرت مهدی (ع) به نام شیخ مفید صادر شده است، نیز به نامعلوم بودن مکان حضرت مهدی (ع) اشاره شده است. در آن نوشته چنین آمده است: ... و إن کنا ثاوین بمکاننا الثانی عن مساکن الظالمین حسب الذی أرانا الله لنا من الصّلاح شیعتنا المؤمنین فی ذلک مادامت دوله الدنيا للفاستقین.... [۱۳]. با این‌که ما براساس فرمان خداوند و صلاح واقعی ما و شیعیان مؤمنان تا زمانی که حکومت در دنیا در اختیار ستمگران است در نقطه‌ای دور و پنهان از دیده‌ها به سر می‌بریم.... همچنین در پاره‌ای از ملاقاتهای معتبر که در دوران غیبت کبرا نقل شده است، حضرت به این نکته اشاره فرموده‌اند: «علی بن ابراهیم بن مهزیار» پس از نقل ملاقات خود با حضرت مهدی (ع) به نقل از ایشان چنین می‌گوید: آن حضرت فرمود: یابن المازیار ابی ابو محمد عهد إلیّ ألما أجاور قوماً غضب الله علیهم... وأمرنی ألّا أسکن من الجبال إلاً وعرها ولا من البلاد إلاً قفرها. [۱۴]. همانا پدرم ابو محمد با من عهد فرمودند که در مجاورت قومی که خداوند بر آنان غضب کرده است قرار نگیرم... و به من فرمود که در کوهها ساکن نشوم مگر قسمتهای سخت و پنهان آن و در شهرها ساکن نشوم مگر شهرهای متروکه و بی‌آب و علف. این نامعلوم بودن محل زندگی آن حضرت در دوران غیبت کبرا سبب شده تا عده‌ای به گمانه‌زنی‌هایی بعضاً سست و واهی پردازند و به طرح محلهایی که اثبات آنها کاری بس مشکل است روی آورند. افسانه جزیره خضرا یا مثلث برمودا و مانند آن حکایت‌هایی است که در تاریخ پر فراز و فرود این اعتقاد رخ نموده است، ولی همواره روشنگران این مذهب حق، مردم را از لغزش در این بیراهه‌ها برحذر داشته‌اند.

دوران ظهور و حکومت مهدی

دوران ظهور که درخشان‌ترین فراز تاریخ و بهترین دوران حیات انسانی است، ویژگیهای فراوانی دارد که از جمله مهم‌ترین آنها حاکمیت آخرین معصوم و حجت الهی است. درباره محل زندگی حضرت مهدی (ع) و حکومت آن حضرت در عصر ظهور، روایات فراوانی وجود دارد. عمدتاً در این روایات، مسجد سهله را منزل آن حضرت و شهر کوفه را به عنوان پایگاه حکومتی آن حضرت معرفی کرده‌اند. مسجد سهله شرافت بسیاری دارد؛ از جمله در روایات ذکر شده که در این مسجد، هزاران پیامبر به نماز ایستاده‌اند. «صالح بن ابوالاسود» گوید: امام صادق (ع) سخن از مسجد سهله راند، آنگاه فرمود: اما إنّه منزل صاحبنا إذا قام بأهله. [۱۵]. به‌درستی که مسجد سهله منزل صاحب ماست آنگاه که [پس از قیام] با اهل خود در آنجا فرود آید. هم‌چنین آن حضرت به ابابصیر فرمود: یا ابا محمد کأنی أری نزول القائم فی مسجد السّیّله بأهله و عیاله. ای ابا محمد، گویا حضرت قائم را در مسجد سهله می‌بینم که با زن و فرزندانش در آن نازل می‌شوند. ابوبصیر پرسید: آیا مسجد سهله خانه‌اش خواهد بود؟ حضرت فرمود: نعم، هو

منزل ادریس و ما بعث الله نبياً إلاً وقد صَلَّى فيه والمقيم فيه كالمقيم في فسطاط رسول الله و ما من مؤمن ولا مؤمنة إلاً و قلبه يحن إليه و ما من يوم ولا ليلة إلاً والملائكة يأوون إلى هذا المسجد يعبدون الله. [۱۶]. آری، این مسجد، منزل ادریس است. خداوند هیچ پیامبری را برنینگیخت، مگر آن که در این مسجد نماز گزارد. هر کس در این مسجد بماند مانند آن است که در خیمه رسول خدا (ص) اقامت کرده است. هیچ مرد و زن مؤمنی نیست، مگر آن که دلش به سوی آن مسجد پرمی کشد. روز و شبی نیست مگر آن که فرشتگان به این مسجد پناه می‌برند و در آن به عبادت خدا می‌پردازند. همان‌طور که اشاره شد، کوفه نیز مرکز حکومت مهدی (ع) قلمداد شده است. چگونگی زندگی در عصر ظهور به روشنی مشخص نشده ولی به نظر می‌رسد تفاوت بسیاری با نحوه زندگی امروزی داشته باشد. تکامل علوم بشری، کمال عقلانی بشر، توسعه خارق‌العاده امکانات و رفاه عمومی، امنیت فراگیر بر کل کره زمین و... به‌طور قطع، ویژگیهایی را برای زندگی در آن زمان ایجاد خواهد نمود که امروز درک دقیق آن برای ماکاری بس مشکل است. از امام باقر (ع) نقل شده که در بخشی از یک روایت طولانی فرمود: *ثم يتوجه إلى الكوفة فيزلها و تكون داره.* [۱۷]. آن‌گاه [حضرت مهدی (ع)] به سوی کوفه می‌رود پس آنجا را برای منزل برمی‌گزیند و کوفه خانه او خواهد بود.

پاورقی

- [۱] سیدبن طاووس، الاقبال، ص ۲۹۸.
- [۲] شیخ صدوق، کمال‌الدین و تمام النعمه، ترجمه منصور پهلوان، ج ۲، ص ۱۴۳.
- [۳] محمدبن یعقوب کلینی، اصول کافی، ترجمه سید جواد مصطفوی، ج ۲، ص ۱۱۹.
- [۴] کمال‌الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۱۶۴.
- [۵] همان، ج ۲، ص ۸۰.
- [۶] اصول کافی، ج ۲، ص ۱۴۱.
- [۷] شیخ طوسی، کتاب الغیبه، ص ۱۶۲.
- [۸] اصول کافی، ج ۲، ص ۱۴۰؛ ابن ابی زینب، غیبت نعمانی، ص ۱۸۸.
- [۹] اصول کافی، ج ۲، ص ۱۱۸؛ شیخ مفید، الارشاد، ج ۲، ص ۳۴۸؛ کتاب الغیبه، شیخ طوسی، ص ۲۳۲.
- [۱۰] غیبت نعمانی، ص ۱۸۱.
- [۱۱] همان، ص ۳۱۵.
- [۱۲] طبری، دلائل الإمامه، ص ۲۹۱.
- [۱۳] علامه محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۷۴.
- [۱۴] کتاب الغیبه، شیخ طوسی، ص ۲۶۳.
- [۱۵] شیخ طوسی، التهذیب، ج ۲، ص ۲۵۲.
- [۱۶] بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۷.
- [۱۷] کتاب الغیبه، شیخ طوسی، ص ۴۷۵.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایند؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت های گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۳۳۱-۵۳۴۵-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

